

[Inger Stilling Pedersen]

pede, at de ikke kan klare sig selv. Det er urimeligt, at de får påført medicinudgifter. Og hvis der er andre grupper, som det viser sig kommer i klemme hen ad vejen, må man tage det op og drøfte det.

Jeg tror, at for de allerfleste af os, der får influenza eller halsbetændelse eller lignende en gang imellem, betyder dette forslag ikke noget.

En anden gruppe er de pensionister, som tjener lidt ved siden af pensionen. Det er også en gruppe, man bør se på, så de pensionister ikke straffes så meget, at de var bedre tjent med ikke at have noget ved siden af. Det gælder jo ikke bare i denne forbindelse, men også i mange andre sammenhænge, og det må vi se på.

Kristeligt Folkeparti vil også gerne se på spørgsmålet om administrationen. Jeg mener, at man under udvalgsbehandlingen må se på, om dette er den rigtige måde at administrere dette på eller man, som hr. Torben Lund siger, kan finde andre måder at gøre det på for at lette ekspeditionen. Jeg mener, at dette med at gemme kvitteringer kan give mange problemer, fordi man måske nemt kan komme til at smide dem væk. Og det er der i hvert fald nogle af os, som måske er lidt slemme til. Der kan være mange andre ting. Så jeg synes, at dette forslag lægger op til en udvalgsbehandling, hvor vi får stillet disse mange spørgsmål og så efterhånden forhåbentlig finder frem til en god løsning, men jeg synes, at både SF og Socialdemokratiet slår det lidt for stort op, når de siger, at dette vil vælte alting, for det er jo ikke rigtigt. Samtidig kan vi så se på medicinalindustrien og fortjenesten dér, og det vil jeg også gerne være med til.

Så vidt jeg husker, var der i dag en Socialdemokrat, der talte om forskning, om, at forskning var meget nødvendig, og at der altså også må være en vis fortjenestemulighed. Alt det kan vi også se på i udvalget, så der er arbejde nok fremover, også for Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg vil da godt starte med at sige, at jeg synes, det var dejligt at høre fru Inger Stilling Pedersen, der godt ville være med til at kigge på disse ting. Vi skal i hvert fald nok yde vort bidrag til, at vi får en grundig udvalgsbehandling.

Det, der egentlig kaldte mig herop, var fru Lis Noer Holmbergs bemærkninger. Jeg forstod, at efter at CD havde haft lejlighed til

grundigt at overveje det, der ligger bag forslaget her, og efter at man havde fået rørt lidt ved grænsen omkring kronisk syge, havde det fået Centrum-Demokraterne til at skifte mening, sådan at man nu alligevel gerne ville støtte forslaget om en selvrisiko. Jeg har tidligere spurgt fru Pia Kjærsgaard, og jeg har også gentaget spørgsmålet, og nu spørger jeg så fru Lis Noer Holmberg: Kan fru Lis Noer Holmberg fortælle mig, hvor mange kronisk syge der falder ind under ordningen med de 500 kr. eller 300 kr., som det nu bliver? Ved fru Lis Noer Holmberg det? Når nu det har været så afgørende for CD's stilling til sagen, må jeg gå ud fra, at man også har gjort sig nogle overvejelser om, hvad det er for en personkreds, dette drejer sig om. Det synes jeg kunne være interessant at få at vide.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Det er også til fru Lis Noer Holmberg. Jeg skulle lige se, hvor jeg havde notatet og referatet fra den 9. november 1988, og hvad det var, der fik mig til at tro, at Centrum-Demokraterne mente, at det var rimeligt, at man fik det indtil nu gældende medicintilskud. Og den 9. november sagde fru Lis Noer Holmberg - Folketings-tidende 1987-88, sp. 1540:

»Sundhedsministerens udtalelser om, at en prisstigning på 15 pct. vil få danskerne til at bruge mindre medicin, mener vi ikke er relevant. Den medicin, der får 75 pct. tilskud, er praktisk taget i alle tilfælde livsvigtig medicin.«

Og videre:

»Lad os tage diabetikerne, der er afhængige af insulin, men ikke nok med det, de er samtidig afhængige af en bestemt kost, der på visse tider af året, når grønsager er dyrest, er en yderligere udgift i forbindelse med deres sygdom. Vi kan nævne andre grupper som hjertepatienter, gigt-patienter, folk med astma- og allergiproblemer og mange flere. De er afhængige af medicin.

CD ønsker ikke, at de skal straffes yderligere, fordi man nu ønsker at sænke tilskuddene. Vi finder faktisk, at det er fint med de 75 og 50 pct., som det er nu.«

Det var det, der fik mig til at tro, at Centrum-Demokraterne nu må have ændret opfattelse.